

DECIZIA 906/2014

privind soluționarea contestației formulate de
domnul .X.,
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. 66871/23.09.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice, cu adresa nr. x/18.09.2014, înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. 66871/23.09.2014, asupra contestației formulate de domnul .X., CNP ..., cu domiciliul în București, Șos. X, nr. x, sector 1.

Obiectul contestației, înregistrată la Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice sub nr. x/12.09.2014, îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/17.07.2014 prin care s-au stabilit accesorii aferente impozit pe venituri din cedarea folosinței bunurilor în sumă de x lei emisă de Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice, comunicată prin poștă cu confirmare de primire în data de 18.08.2014.

Constatând ca, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de domnul .X.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin contestația formulată contribuabilul precizează că decizia contestată are ca bază de calcul declarația fiscală 220 din 2012 în baza unui contract de închiriere. Având în vedere că chiriașul nu a plătit regulat chiria, contestatarul în calitate de proprietar a introdus cerere de chemare în judecată chiriașul (anexând acțiunea în susținerea contestației), având ca obiect rezilierea contractului de închiriere, fapt pentru care solicită anularea/desființarea deciziei contestată.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/17.07.2014 organele de impunere ale Administrației Sector 1 a Finanțelor Publice au comunicat contribuabilului accesorii aferente impozit pe venituri din cedarea folosinței bunurilor în sumă de x lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile contribuabilului și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă contribuabilul datorează accesorii în sumă de x lei aferente impozit pe venituri din cedarea folosinței bunurilor în condițiile în care contribuabilul nu a efectuat în termen obligațiile de plată individualizate prin deciziile de impunere nr. x/20.08.2012 și x/19.02.2013.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/17.07.2014 AS1FP a calculat pentru perioada 31.12.2013 – 17.07.2014, accesorii în sumă de x lei aferente impozit pe venituri din cedarea folosinței bunurilor, individualizate prin deciziile de impunere nr. x/20.08.2012 și x/19.02.2013, prin care organul fiscal a stabilit impozit pe venit datorat cu titlu de plăți anticipate aferente anilor 2012 și 2013 în sumă totală de x lei, cu scadența trimestrială.

Prin contestația depusă, domnul .X. solicită anularea/desființarea deciziei contestată din motivul că a depus cerere de chemare în judecată împotriva chiriașului, care nu a efectuat obligațiile de plată stabilite în contractul de închiriere.

În drept potrivit art. 24, art. 111, art. 119 și art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 24 Stingerea creanțelor fiscale

Creanțele fiscale se sting prin încasare, compensare, executare silită, scutire, anulare, prescripție și prin alte modalități prevăzute de lege.”

„Art. 111 Termenele de plată

(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.”

„Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen **dobânzi și penalități de întârziere**. [...]”

„Art. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. [...]”

(6) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venit, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere, dobânzile pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;

b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora inclusiv; [...]”

Prin urmare, conform dispozițiilor legale antecitate, dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor față de bugetul general consolidat, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal, de la data scadenței și până la data achitării efective.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că accesoriile calculate prin decizia contestată au fost stabilite în urma neachitării în termen a debitelor stabilite prin decizia de impunere nr. x/20.08.2012, comunicat contribuabilului în data de 30.08.2012, cu termene de plată 25.09.2012 și 25.12.2012 și prin decizia de impunere nr. x/19.02.2013, comunicată în data de 11.03.2013, cu termene de plată 25.03.2013 și 25.06.2013.

Din situația analitică debite plăți solduri aflate în dosarul cauzei, se poate constata că contribuabilul n-a efectuat plăți în contul impozitului pe venit în urma depunerii declarației privind veniturile realizate nr. x/12.06.2012 și nici n-a contestat deciziile de impunere emise în baza acestei declarații.

Având în vedere cele reținute, pentru neachitarea la termen a obligațiilor fiscale datorate, organele fiscale prin decizia contestată au stabilit corect în sarcina contribuabilului obligația de plată a sumei de x lei reprezentând accesorii pentru perioada 31.12.2013-17.07.2014, calculate asupra debitului x lei, pentru contractul de închiriere nr. x/12.06.2012.

Motivarea contribuabilului precum că a introdus cerere de chemare în judecată împotriva chiriașului nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât acesta avea posibilitate rezilierii contractului în cazul în care chiriașul nu respecta prevederile contractuale, având posibilitatea de a depune la organul fiscal competent o declarație, însoțită de documente justificative, în termen de 5 zile de la data producerii evenimentului, în vederea recalculării plăților anticipate.

Mai mult, anexarea în susținerea contestației a acțiunii depuse în instanță la 11.09.2014 împotriva chiriașului SC Y SRL nu poate avea influență asupra accesoriilor stabilite de organele fiscale, cu atât mai mult cu cât se solicită obligarea pârâtei la plata chiriei “restante”.

Față de cele prezentate rezultă că domnul .X. datorează accesoriile stabilite de AS1FP, contestația acestuia urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 24, art. 111, art. 119, art. 120, art. 205 alin. (1), art. 206 alin. (2), și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală republicată

DECIDE

Respinge ca neîntemeiată, contestația formulată de domnul **.X.** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/17.07.2014, emisă de Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice pentru suma de **x lei** reprezentând accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosinței bunurilor.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.